

11.01.2010

**OSNOVNU SUD U PODGORICI
K.br.08/1451
Dana 21.11.2009. godine**

U IME NARODA

OSNOVNI SUD U PODGORICI, kao prвostepeni krivični, po sudiji pojedincu Radulović Dijani ,uz učešće Borićić Svetlane, kao zapisničara, u krivičnom predmetu okrivljenog **KOMNENIĆ PETRA**, koga brani advokat Čejović Vladimir iz Podgorice, zbog krivičnog djela kleveta iz čl.196 st.2 i 3 u vezi st.1 Krivičnog zakonika Crne, po privatnoj tužbi punomoćnika privatnog tužioca Kalić Safeta, Velibora Markovića i Vesne Raičević, advokata iz Podgorice od 15.09.2008. godine, koju privatnu tužbu je zastupao na glavnom pretresu punomoćnik privatnog tužioca, advokat Velibor Marković, nakon održanog usmenog glavnog i javnog pretresa, dana 19.11.2009.godine u prisustvu punomoćnika privatnog tužioca, okrivljenog i njegovog branioca, donio je dana 21.11.2009. godine i istog dana javno objavio

PRESUDU

Okrivljeni KOMNENIĆ PETAR, zvani Pedja, od oca Vladimira i majke Vesne, rođene Kotri, rođen 22.03.1976.godine u Nikšiću, stalno nastanjen u Podgorici, Ul.Mila Radunovića 8/4, državljanin Crne Gore, oženjen, otac jednog maioljetnog djeteta, pismen, završio arhitektonski fakultet, novinar Nedjeljnika "Monitor" Podgorica, srednjeg imovnog stanja,

KRIV JE

Zato što je:

Dana 05.09.2008.godine u Podgorici, putem medija iznio neistinite tvrdnje za drugog – privatnog tužioca Kalić Safeta, koje mogu škoditi njegovoj časti i ugledu, na način što je u Nedjeljniku "Monitor" od 05.09.2008.godine na strani 20 i 21 u rubrici "Profil" objavio tekst pod naslovom "Moćni Rožajac", u kom je naveo i to u podnaslovu, "U tajnim izvještajima ANB Safet Kalić se opisuje kao bezbjednosno interesantna osoba i pripadnik rožajskog klana koji svoje kriminalne aktivnosti ustvaruje uglavnom u inostranstvu", a dalje u tekstu je naveo..." "špekulacije o navodnim ilegalnim aktivnostima i sumnjivom porijeklu poslovne imperije moćnog Rožajca, već godinama su

predmet čaršijskog nagadjanja...", "...u tim tajnim izvještajima koji su procurili u javnost Kalić se opisuje kao bezbjednosno interesantna osoba i pripadnik Rožajskog klana koji svoje kriminalne aktivnosti uglavnom ostvaruje-vani...", "...u akciji "Sablja" bio je prvi na spisku onih koji su se navodno spasili hapšenja. Srbijanska policija saopštila je kako je Safet Kalić glavni narko bos Srbije i Crne Gore. Iz Beograda je saopšteno da je zemunski klan pod vodstvom Dušana Spasojevića od početka 2002.godine od Kalića nabavljao velike količine heroina." U turama većim od 100 kilograma heroin su Kalićevi ljudi po cijeni od 22.000 maraka po kilogramu, dovozili u Beograd, gdje ga je preuzimao Dejan Milenković Bagzi", "...zna se ipak da su na Kalićevoj svadbi u Rožajama prije desetak godina specijalni gosti bili srpski kriminalci Dejan - Bagzi Milenković" (i Ljubiša Buha Čume) "... Javna policija nije bila toliko oduševljena pojedinim Kalićevim gostima koji su pretresani tokom svadbenog veselja...", te da novac ostvaren radom na benzinskim pumpama na Kuli nije plovio legalnim crnogorskim platnim prometom, koji navodi okrivljenog su mogli dovesti do teških posljedica za privatnog tužioca,

-čime je izvršio krivično djelo kleveta iz čl.196 st.2 i 3 u vezi st.1 Krivičnog zakonika Crne Gore.

Pa sud okrivljenog, na osnovu citiranog zakonskog propisa, te primjenom člana 4,5,32,39,42,45 i 46 KZ CG, te primjenom člana 200 i 364 ZKP-a

OSUDJUJE

Na novčanu kaznu u iznosu od 2.000 (dvijehiljade) eura.

Okrivljeni će izrečenu novčanu kaznu platiti u roku od tri mjeseca po pravosnažnosti presude.

Ukoliko okrivljeni ne plati navedenu novčanu kaznu u naprijed navedenom roku ista će se zamijeniti kaznom zatvora, tako što će se za svakih započetih 25,00 eura novčane kazne odrediti jedan dan kazne zatvora, s tim da kazna zatvora ne može biti duža od šest mjeseci.

Dužan je okrivljeni da na ime troškova plati privatnom tužiocu, na ime angažovanog punomoćnika iznos od 420,00 eura, a na ime sudskog paušala iznos od 40,00 eura, sve u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

O b r a z l o ž e n j e

Privatnom tužbom privatnog tužioca Kalić Safeta iz Rožaja od 15.09.2008. godine, podnijetom preko punomočnika privatnog tužioca, advokata Velibora Markovića i Vesne Raičević iz Podgorice stavljeno je na teret okrivljenom Komnenić Petru da je izvršio krivično djelo kleveta iz čl. 196 st. 2 i 3 u vezi st. 1 KZ CG, iznijetim navodima u Nedjeljniku "Monitor" od 05.09.2008. godine, na strani 20 i 21 u tekstu pod naslovom "Moćni Rožajac", koji navodi su precizirani u izreci presude. Punomočnik privatnog tužioca je u završnoj riječi predložio da sud okrivljenog oglasi krivim i osudi po zakonu i tražio je troškove postupka, kao i da sud izrekne mjeru bezbjednosti okrivljenom-javno objavlјivanje presude.

Okrivljeni Komnenić Petar je u svojoj odbrani na glavnem pretresu u bitnom naveo da ne priznaje izvršenje krivičnog djela koje mu je stavljeno na teret, da je tačno da je u Nedjeljniku "Monitor" od 05.09.2008. godine, na stranama 20 i 21 objavio tekst pod naslovom "Moćni Rožajac", u kom tekstu je pisao o privatnom tužiocu Kalić Safetu iz Rožaja, tako da je on autor ovog teksta. Direktan povod za objavlјivanje ovog teksta je bila činjenica što je u stanu Safeta Kalića u Podgorici pronađena desetočlana grupa, i to neposredno prije objavlјivanja ovog teksta, a koja grupa je okrivljena da je planirala i pripremala likvidaciju nekog lica iz Crne Gore. Po njegovom saznanju, a i šire je poznato da je postupak protiv ovih lica u toku pred Višim sudom u Podgorici i da je Safet Kalić u predkrivičnom postupku bio pozvan u Upravu policije na informativni razgovor. O ovom je pisala dnevna štampa i ove činjenice u vezi pronalaska ovih lica u Kalićevom stanu i njegovog privođenja na informativni razgovor нико nije ni sporio. Prilikom objavlјivanja spornog teksta nije imao namjeru da za bilo koga, pa ni za privatnog tužioca, objavi nešto neistinito, što bi škodilo njegovoj časti i ugledu, a ovo prije svega iz razloga što je isti tekst objavljen u rubrici "Profil", a radi se o uobičajnoj formi,. Odnosno kada objavljuju tekst u ovoj rubrici u vezi nekog lica, onda je uobičajno da se o tom licu napiše sve ono što se o njemu zna. Napomenuo je da je privatni tužilac i prije ovoga bio javno interesantna osoba, da je ranije pominjan u medijima, a i od strane pojedinih istražnih organa. Privatni tužilac je poznat još iz 1990-ih godina od 1999 godine pa nadalje, a u vezi njegovih benzinskih pumpi koje je imao na Kuli, a koje su zatvorene 2002. godine nakon intervencije međunarodne zajednice, a znalo se da se radilo o nelegalnoj trgovini naftom. Nakon ovoga, ime Safeta Kalića se pominjalo i u akciji "Sablja", povodom ubistva srpskog premijera Zorana Đindjića, a srpska policija je u zvaničnom saopštenju navela kako je Safet Kalić glavni narko bos Srbije i Crne Gore. Takodje je tada srpska policija javno saopštila da je zemunski klan pod vodstvom Dušana Spasojevića od početka 2002. godine od Kalića nabavljao velike količine heroina, da su u turama većim od 100 kg heroin Kalićevi ljudi po cijeni od 22.000 DM po kg. Dovozili u Beograd, gdje je heroin preuzimao Dejan Milenković Bagzi i ovo saopštenje srpske policije su tada prenijeli svi mediji, kako u Srbiji, tako i u Crnoj Gori i to su natpisni koji su više puta

objavljivani kako u Monitoru, tako i u drugim medijima. Takodje je u ovom tekstu objavio da je na osnovu tih sumnji srpski MUP raspsao potjernicu za Kalićem, te da je nakon toga Safet Kalić pred sudom oslobođen svake sumnje i da je potjernica za njim povučena. Dakle, ovim je objavio i ishod sumnji , što je novinarsko pravilo. Dalje je naveo da je dana, 10.05.2007. godine u listu "Vijesti" objavljen dokument Agencije za nacionalnu bezbjednost u kom dokumentu se Kalić opisuje kao bezbjednosno interesantna osoba i pripadnik rožajskog klana, koji svoje kriminalne aktivnosti uglavnom ostvaruje van. Ovaj dokument ANB-a nije zvanično dostavljen Vijestima od strane ANB-a, već je ovaj dokument koji se vodio kao tajni procurio na skupštinskom Odboru za bezbjednost i novinari su na svoj način došli do ovog dokumenta, tako da je ovaj dokument prvo objavljen u Vijestima 10.05.2007. godine i Monitor nije odgovoran za objavljivanje ovog dokumenta. Zna da je tada u listu "Vijesti" došlo više demantija od strane drugih lica koja su " prozvana " u tom dokumentu, ali nije bilo demantija od strane privatnog tužioca Kalić Safeta, a ni Agencija za nacionalnu bezbjednost nije reagovala niti je osporavala tačnost ovog dokumenta. Zbog toga mu je teško da povjeruje da privatni tužilac nije bio u saznanju da je 10.05.2007. godine objavljen ovaj dokument u Dnevnom listu " Vijesti " . Prilikom objavljivanja teksta u dijelu koji se odnosi na dokument ANB-a, kao novinaru mu je bilo bitno da ANB nije osporavala tačnost ovog dokumenta, zbog čega nije imao razloga da sumnja da li je to dokument ANB-a, a dužnost kao novinara mu nije bila da se stavlja u ulogu istražnog organa. Smatra da je vrlo indikativno to što privatni tužilac u privatnoj tužbi navodi da je potpuno druga stvar što privatni tužilac nije ranije tužio novinare, koji su ranije za njega iznosili neistine i smatra da je time privatni tužilac, odnosno njegov punomoćnik htio da pobije njegovu jednu liniju odbrane, odnosno ono kako bi se jedino pred sudom mogao odbraniti, a to je da je objavio nešto što nije objavljeno prvi put i o čemu se i ranije pisalo . Prilikom objavljivanja spornog teksta kao autor teksta je imao za osnovu zvanična saopštenja srpske policije i dokument Agencije za nacionalnu bezbjednost, a kao novinar nije imao razloga da sumnja u istinitost saopštenja i u tačnost ovog dokumenta, koji dokument nosi pečat ANB-a . Takođe je u istom tekstu objavio da je privatni tužilac jedan od najuticajnijih i najbogatijih ljudi u Rožajama, da živi u luksuznoj zgradi u samom centru, da je vlasnik benzinske pumpe u Rožajama, u čijem sklopu radi i restoran, da posjeduje i benzinsku pumpu u Podgorici, da je u vlasništvu privatnog tužioca i hotelsko preduzeće "Turjak" , kom pripadaju dva hotela i to "Rožaje" i "Turjak", a tu su i dva restorana u Rožajama, kao i odmaralište u Čeranim, te da privatni tužilac ima i stan površine 200 kvadratnih metara u podgoričkom naselju Gorica C. Legitimno novinarsko pitanje je odakle potiče njegov kapitala, a u tom kontekstu je bio interesantan i dokument ANB-a, koji je pomenuo u ovom tekstu. Što se tiče dijela teksta u kom je naveo da se zna da su na Kalićevoj svadbi u Rožajama

pri desetak godina specijalni gosti bili srpski kriminalci Dejan Milensković Bagzi i Ljubiša Buha Čume, da javna policija nije bila toliko oduševljena pojedinim Kalićevim gostima koji su pretresani tokom svadbenog veselja, naveo je da je ova informacija objavljena prethodno u više navrata kako od strane " Monitora", tako i od strane drugih medija u Crnoj Gori, na koje tekstove nije bilo demantija od bilo koga, pa ni od strane privatnog tužioca Kalić Safeta. Ovu informaciju su mu potvrdili i njihovi nezvanični izvori, a i ljudi bliski policiji su mu otkrili ove činjenice, čija imena nije želio da otkrije. Zna da je privatni tužilac Safet Kalić podnio tužbu protiv srpske policije u vezi pomenutih navoda i protiv još mnogo medija, ali privatni tužilac nije podnio privatnu tužbu protiv Agencije za nacionalnu bezbjednost, o čijem dokumentu se u konkretnom slučaju radi. Objasnio je da je prilikom objavljuvanja ovog teksta imao na uvidu kopiju dokumenta ANB-a sa njihovim pečatom, a trenutno nema dokument MUP-a Republike Srbije iz kog je crpio informacije, koji dokument posjeduje Nedjeljnik Monitor i prilikom pisanja teksta je imao na uvidu i ovaj dokument. Taj dokument je imao pečat MUP-a Republike Srbije i radilo se o fotokopiji dokumenta. Naveo je da ne postoji obaveza lica na koje se odnosi informacija da demantuje to što je objavljeo putem medija. Prilikom pisanja teksta nije mu ništa značilo što je ovaj dokument ANB-a bio tajni, odnosno što ga nije zvanično objelodanila Agencija za nacionalnu bezbjednost, a ovo iz razloga što je on ranije objavljen u Dnevnom listu "Vijesti" i što je prilikom pisanja teksta imao na uvid kopiju ovog dokumenta sa pečatom ANB-a. Što se tiče dijela teksta u prvom pasusu u kom je naveo da su špekulacije o navodnim ilegalnim aktivnostima i sumnjivom porijeklu poslovne imperije privatnog tužioca već godinama predmet čaršijskog nagadjanja objasnio je da je i u samom tekstu navedeno da se radi o špekulacijama o "navodnim" ilegalnim aktivnostima i sumnjivom porijeklu poslovne imperije privatnog tužioca, a imao je saznanje od ljudi iz Rožaja da stanovnici ovog grada u slobodnom razgovoru razgovaraju o porijeklu imovine privatnog tužioca, jer ih je interesovalo odakle potiče njegova imovina, a već u sledećoj rečenici teksta se navodi da ove sumnje nisu dokazane, odnosno piše "ni ovoga puta nije se dalje odmaklo, osim što je obimnom spisku Kalićeve imovine pridružena još jedna atraktivna nekretnina u Podgorici". Nije mu poznato da je privatni tužilac Safet Kalić nekad odgovarao, odnosno da je pravosnažno osuđen za bilo koje drugo krivično djelo, pa ni za krivično djelo pranje novca, zločinačko udruživanje, neovlašćena proizvodnja, držanje i stavljanje u promet opojnih droga i slično i apsolutno mu je poznato da se nečija osuđivanost može dokazivati samo pravosnažnom osuđujućom presudom i izvodom iz kaznene evidencije. Naveo je da bio mu bilo uvredljivo da ga neko nazove narkobosom, pripadnikom Rožajskog klana, pripadnikom mafije, ali ovo što je naveo za Safeta Kalića su sve citati i ništa u svom tekstu nije iznio o privatnom tužiocu, već je samo prenio ono što je već objavljeno i što je javno saopšteno. Još je naveo da kada je u tekstu naveo "

nakon ubistva Zorana Đindjića o Kaliću je kolala opasna priča ", da želi da objasni da se samo radi o vremenskoj odrednici, a akcija "sablja" je pratila ubistvo Zorana Đindjića i u toj akciji je srpska policija saopštila kako je Safet Kalić glavni narkobos Srbije i Crne Gore.

Branilac okrivljenog je na glavnem pretresu u završnoj riječi zastupao tezu da u postupku nije dokazano da je njegov branjenik izvršio krivično djelo koje mu se stavlja na teret, zbog čega je predložio da sud okrivljenog oslobodi od optužbe kojom je predstavljeno da je izvršio predmetno krivično djelo. Naveo je da je suština spornog teksta u jednom pitanju, a to je da li je okrivljeni, odnosno novinarska struka u Crnoj Gori imala opravdan razlog da povjeruje u istinitost svega onoga što je objavljeno unazad šest godina i da li za pisanje jednog ovakvog teksta postoji opravdan javni interes. Pred sudom nije bilo moguće utvrditi istinu, obzirom da su predloženi dokazi od strane suda odbijeni. Namjera okrivljenog nije bila da sa direktnim umisljajem kleveta i vrijedja, već je osnova ovog teksta da ukaže na problem koji treba da se rješava. Okrivljeni Komnenić Petar je u završnoj riječi u cijelosti prihvatio završnu riječ svog branioca i dodao da ovim spornim tekstrom nije na bilo koji način oklevetao privatnog tužioca, a navodi u vezi izvještaja ANB-a su prethodno objavljeni u Dnevnom listu "Vijesti", na koji tekst nije reagovao ni Direktor ANB-a, niti privatni tužilac, a iz izjašnjenja Direktora ANB-a, koji se pozvao na dužnost čuvanja službene ili državne tajne, može se zaključiti da je ovaj dokument autentičan. Zvanično saopštenje srpske policije nije mogao da dobije i upravo u tom smislu je predložio da sud u dokaznom postupku sasluša Direktora policije Republike Srbije, koji predlog je odbijen od strane suda, kao i predlog da se u dokaznom postupku izvrši uvid u video snimak sa svadbe privatnog tužioca.

Sud je na glavnem pretresu u dokaznom postupku na saglasan predlog stranaka pročitao iskaz svjedoka – privatnog tužioca Kalić Safeta sa zapisnika o glavnem pretresu od 10.02.2009. godine, pročitao tekst objavljen u Nedjeljniku "Monitor" od 05. septembra 2008. godine, na stanama 20 i 21 pod naslovom "Moćni Rožajac" i izvršio uvid u naslovnu stranu Nedjeljnika "Monitor" od navedenog datuma, pročitao dokument naslovljen kao Izvještaj o radu Sektora za organizovani kriminal Agencije za nacionalnu bezbjednost iz marta 2007. godine i pročitao izvod iz KE za okrivljenog Komnenić Petra izdat od Uprave policije PJ Nikšić br. 338 od 16.02.2009. godine.

Privatni tužilac Kalić Safet je saslušan u svojstvu svjedoka na glavnem pretresu, u kom iskazu je isti u bitnom naveo da je sve što je navedeno u spornom tekstu, koji tekst je potpisao okrivljeni netačno, da je tačno da su "Vijesti" 10.05.2007. godine objavile o njemu tekst, ali da u tom tekstu nije navedeno za njega da je pripadnik rožajskog klana koje svoje kriminalne aktivnosti uglavnom ostavaruje vani, već je objavljeno da svoje aktivnosti

ostvaruje vani i u tom tekstu je navedeno da je u dokumentu ANB-a opisan kao bezbjednosno interesantna osoba, što bi mogao da bude bilo ko. Obzirom da je u tom tekstu Dnevnog lista "Vijesti" pročitao da svoje "aktivnosti" ostvaruje vani, dakle ne "kriminalne aktivnosti", iz tog razloga nije našao za shodno da reaguje na ovaj tekst koji je objavljen u Dnevnom listu "Vijesti". Naveo je da legalno obavlja poslove i legalno zaradjuje novac i da ne zna po čemu bi bilo sumnjivo porijeklo njegove imovine. Završio je srednju školu i po struci je mašinbravar, prvi put se zaposlio u Njemačkoj sa svojih 19 godina, gdje je kod strica u jednoj gradevinskoj firmi vodio statistiku, u Njemačkoj je preveo nekih 6 do 7 godina i u Crnu Goru se vratio 1996. godine. Već 10 do 15 godina posjeduje privatnu firmu "Tajson" i mnogo puta je vršena redovna kontrola poslovanja, tako da nikad nije pronađeno bilo šta sumnjivo u vezi njegovog poslovanja, a osim ove firme posjeduje i privatnu firmu "Daut i Daut". Benzinska pumpa M Petrol u Rožajama se ne vodi na njega, već na ime Šabotić Mirsaha. Hotelsko preduzeće "Turjak" je kupio bez kredita, a kasnije je renovirao hotel na način što je uzeo kredit i to se sve lako može provjeriti. Stan u Podgorici u naselju Gorica C je njegovo vlasništvo, a nije tačno da je u njegovom stanu prije obilježivanja ovog teksta pronadjena desetočlana grupa, koja je navodno pripremala likvidaciju nekog lica iz Crne Gore, već je tačno da je policija u njegovom stanu pronašla jedno lice, a tačno je da je u vezi ovoga poziva na informativni razgovor u PJ Podgorica, i to u svojstvu građanina, gdje je saslušan kao svjedok. Postupak u vezi ove grupe je tajan i upozoren je da ne smije da daje bilo kakve informacije u vezi tog postupka, tako da ne može da odgovara na pitanja u vezi toga na koje okolnosti tačno je saslušavan u policiji. Kada ga je policija pozvala da se javi, ostavljen mu je rok od 24 sata, tako da se odmah javio u policiju. Dalje je naveo da nije imao benzinsku pumpu na Kuli, kao što je navedeno u tekstu, a ne posjeduje ni benzinsku pumpu u Rožajama, niti u Podgorici. Nije tačno ono što se navodi u tekstu da je trgovao opojnim drogama, da je glavni narkobos Srbije i Crne Gore i protiv njega zbog ovog ili sličnog krivičnog djela nikad nije vođen krivični postupak. U akciji "Sablja", nikad nije bio pozvan niti od strane policije, niti od strane suda, a tada je samo na poziv svog advokata otišao u sud, gdje je saslušan u svojstvu osumnjičenog i nakon njegovog saslušana je obustavljen postupak, tako da optužnica nije ni podignuta. Takođe nije tačno da su na njegovoj svadbi kao gosti bila lica koja se navode u spornom tekstu, odnosno Dejan Milenković Bagzi, kojeg i ne poznaje, a Ljubiša Buha Čume je bio na njegovoj svadbi, s tim što ga ne zna kao kriminalca. Ovim tekstrom je natjeran na ovaj čin, tj. da podnese tužbu sudu protiv okrivljenog. Nije u bliskim, niti prijateljskim odnosima sa Ijudima koji rade u ANB-u. Nikad nije pročitao, niti je znao da je MUP Republike Srbije izdao saopštenje da je glavni narkobos Srbije i Crne Gore i da je zemunski klan pod vodstvom Dušana Spasojevića od početka 2002. godine od njega nabavljao ture veće od 100 kg heroina, da su njegovi ljudi po

cijeni od 22.000 DM po kilogramu heroin dovozili u Beograd i ovo je prvi put pročitao u spornom tekstu. Objasnio je da, kada je pozvan od strane svog advokata da dođe u sud u Beogradu, tada se nije izjašnjavao u vezi naprijed pomenutih navoda, odnosno saopštenja srpske policije o ovim količinama opojne droge heroin. Prilikom boravka u Beogradu, upoznao je Ljubišu Buhu, imao je neke prijatelje sa kojima je išao na ergelu konja, koju je posjedovao Ljubiša Buha i pod tim okolnostima je upoznao istog. Naveo je i da je njegova inicijalna investicija u sve projekte u Crnoj Gori bila 165.000,00 €.

Iz sadržine teksta objavljenog u Nedjeljniku "Monitor" od 05. septembra 2008. godine na stranama 20 i 21 pod naslovom "Moćni Rožajac" utvrđeno je da je isti tekst potpisao okrivljeni Petar Komnenić, da se tekst odnosi na privatnog tužioca i da su u tekstu izmedju ostalog napisani navodi koji su bliže opisani u izreci presude, a uvidom u naslovnu stranu istog Nedjeljnika je utvrđeno da datum istog 05. septembar 2008. godine, te da na kraju naslovne strane je navedeno "profil : Safet Kalić, moćni Rožajac iz plave knjige crnogorske mafije".

Iz sadržine dokumenta naslovljenog kao Izvještaj o radu Sektora za organizovani kriminal ANB utvrđeno je da je na istom naznačeno i to na prvoj strani, pored navedenog naslova "službena tajna – strogo povjerljivo", a na kraju naslovne strane je navedeno "Podgorica, mart 2007. godine", a na strani 6/12 istog dokumenta стоји подnaslov "3. Organizovane kriminalne grupe", na strani 8/12 стоји подnaslov "3d. Rožaje" i navedeno je na istoj strani "po stepenu organizovanosti, uspostavljenim vezama sa kriminogenim strukturama sa Kosova i zemalja u okruženju, kao i finansijskoj moći, pažnju zavređuju i "rožajske grupe" koje su uglavnom angažovane u trgovini heroinom iz Avganistana i Turske, kojeg preko naše teritorije prebacuju prema BiH i dalje prema zapadnoj Evropi...., a na toj strani i na strani 9/12 istog dokumenta je navedeno "sa bezbjednosnog aspekta interesantan je i Safet Kalić, koji svoje aktivnosti uglavnom ostvaruje u inostranstvu".

Iz sadržine izvoda iz KE za okrivljenog Komnenić Petra izdatog od Uprave policije PJ Nikšić br. 338 od 16.02.2009. godine utvrđeno je da je isti osuđivan presudom Osnovnog suda u Podgorici K.br. 1300/04 od 15.04.2005. godine zbog krivičnog djela iz čl. 339 st. 3 KZ RCG na tri mjeseca zatvora – uslovno na jednu godinu.

Na osnovu naprijed izložene činjenične građe, koja proizilazi iz sadržine dokaza provedenih na glavnem pretresu, ovaj sud je nesumnjivo zaključio da su se u radnjama okrivljenog Komnenić Petra ostvarili svi bitni elementi bića krivičnog djela kleveta iz čl. 196 st. 2 i 3 u vezi st. 1 KZ CG. Naime, okrivljeni je dana 05.09.2008. godine u Podgorici, putem medija iznio neistinite tvrdnje za drugog – privatnog tužioca Kalić Safetu, koje mogu

škoditi njegovoj časti i ugledu, na način što je u Nedjeljniku "Monitor" od 05.09.2008.godine na strani 20 i 21 u rubrici "Profil" objavio tekst pod naslovom "Moćni Rožajac", u kom je naveo i to u podnaslovu, "U tajnim izvještajima ANB Safet Kalić se opisuje kao bezbjednosno interesantna osoba i pripadnik rožajskog klana koji svoje kriminalne aktivnosti ustvaruje uglavnom u inostranstvu", a dalje u tekstu je naveo..." "špekulacije o navodnim ilegalnim aktivnostima i sumnjivom porijeklu poslovne imperije moćnog Rožajca, već godinama su predmet čaršijskog nagadjanja...", "...u tim tajnim izvještajima koji su procurili u javnost Kalić se opisuje kao bezbjednosno interesantna osoba i pripadnik Rožajskog klana koji svoje kriminalne aktivnosti uglavnom ostvaruje-vani...", "...u akciji "Sablja" bio je prvi na spisku onih koji su se navodno spasili hapšenja. Srbijanska policija saopštila je kako je Safet Kalić glavni narko bos Srbije i Crne Gore. Iz Beograda je saopšteno da je zemunski klan pod vodstvom Dušana Spasojevića od početka 2002.godine od Kalića nabavljao velike količine heroina." U turama većim od 100 kilograma heroin su Kalićevi ljudi po cijeni od 22.000 maraka po kilogramu, dovozili u Beograd, gdje ga je preuzimao Dejan Milenković Bagzi", "...zna se ipak da su na Kalićevu svadbi u Rožajama prije desetak godina specijalni gosti bili srpski kriminalci Dejan - Bagzi Milenković (i Ljubiša Buha Čume) "... Javna policija nije bila toliko oduševljena pojedinim Kalićevim gostima koji su pretresani tokom svadbenog veselja...", te da novac ostvaren radom na benzinskim pumpama na Kuli nije plovio legalnim crnogorskim platnim prometom, koji navodi okrivljenog su mogli dovesti do teških posljedica za privatnog tužioca. Naprijed navedene činjenice utvrđene su iz teksta objavljenog u Nedjeljniku "Monitor" od 05.09.2008. godine na stranama 20 i 21, iz kog teksta je utvrđeno da je isti kao autor potpisao okrivljeni Komnenić Petar, da tekst nosi naslov "Moćni Rožajac", te da je okrivljeni u istom tekstu naveo navode koji su precizirani u izreci rješenja, za privatnog tužioca Kalić Safeta, dok je uvidom u naslovnu stranu istog Nedjeljnika utvrđeno da je datum istog 05.septembar 2008. godine i da je na kraju naslovne strane navedeno " profil: Safet Kalić , možni Rožajac iz plave knjige crnogorske mafije". Privatni tužilac Kalić Safet je saslušan na glavnom pretresu u svojstvu svjedoka i isti je naveo da ništa od onog što je navedeno u spornom tekstu nije tačno, da nije tačno da su na njegovoj svadbi kao gosti bila lica koja se navode u spornom tekstu, odnosno Dejan Milenković Bagzi, dok je naveo da je Ljubiša Buha Čume bio na njegovoj svadbi, da nije tačno da je trgovao opojnim drogama, da je glavni narkobos Srbije i Crne Gore i da protiv njega zbog ovog ili sličnog krivičnog djela nikad nije vođen krivični postupak, da je u akciji "Sablja" pozvan od strane advokata, gdje je u sudu saslušan u svojstvu osumnjičenog i da je nakon toga protiv njega obustavljen postupak, tako da optužnica nije ni podignuta, da nije znao, niti je ikad pročitao da je MUP Republike Srbije izdao saopštenje da je glavni narkobos Srbije i Crne Gore i da je zemunski klan pod vodstvom Dušana Spasojevića

od početka 2002. godine od njega nabavljaо heroin, kako je to navedeno u spornom tekstu, da nije imao benzinsku pumpu na Kuli, niti posjeduje benzinske pumpe u Rožajama i u Podgorici, a da posjeduje privatnu firmu "Tajson" kao i privatnu firmu " Daut i Daut". U postupku nije proveden bilo koji dokaz koji bi osporio iskaz privatnog tužioca koji je saslušan u svojstvu svjedoka. Okrivljeni Komnenić Petar u toku postupka nije dokazao da je imao osnovanog razloga da povjeruje u istinitost onoga što je iznosio, kao što u postupku nije dokazano ni da su njegove tvrdnje istinite. Naime, okrivljeni Komnenić Petar je u odbrani iznijetоj na glavnom pretresu, naveo da je u vezi pojedinih tvrdnji iznijetim u spornom tekstu crpio informacije iz Izvještaja ANB-a, odnosno u dijelu teksta u kom je naveo da se u tajnim izvještajima ANB-a Safet Kalić opisuje kao bezbjednosno interesantna osoba i pripadnik Rožajskog klana koji svoje kriminalne aktivnosti ostvaruje uglavnom u iznostranstvu (vani) . Okrivljeni je u prilog naprijed navedenim trvrdnjama dostavio sudu dokument naslovljen kao Izvještaj o radu Sektora za organizovani kriminal ANB, koji je, istina , proveden kao dokaz na glavnom pretresu u dokaznom postupku, a obzirom da isti Izvještaj ne sadrži pečat , štambilj Agencije, niti potpis ovlašćenog lica, to nije dokazana autentičnost dokumenta koji je okrivljeni dostavio sudu i koji je proveden kao dokaz u dokaznom postupku, pa sud nije prihvatio navode odbrane okrivljenog u ovom dijelu da je informacije u vezi pojedinih navoda crpio upravo iz dokumenta ANB-a. Ovakav dokument koji je proveden kao dokaz na glavnom pretresu, koji je naslovljen kao Izvještaj o radu Sektora za organizovani kriminal ANB, na kom na prvoj strani je naznačeno "Podgorica, mart 2007. godine", imajući u vidu što je već rečeno da isti ne sadrži potpis ovlašćenog lica Agencije, niti pečat ili štambilj Agencije , je, po ocjeni suda, mogao sačiniti bilo ko i bilo gdje i nasloviti ga kao izvještaj o radu Sektora za organizovani kriminal ANB. Imajući ovo u vidu, te da dokument nije okrivljenom zvanično dostavljen od strane Agencije za nacionalnu bezbjednost, to se ne može smatrati da je okrivljeni imao osnovanog razloga da povjeruje u istinitost onog što je naveo u spornom tekstu , a za što je naveo da je crpio informacije iz Izvještaja ANB-a. Sud nije prihvatio ni tezu odbrane da je Direktor ANB-a uskraćujući iskaz pred sudom u smislu čl. 96 ZKP-a , ustvari priznao autentičnost dokumenta, obzirom da je isti uopšteno naveo da su svi dokumenti Agencije tajni, te da bi shodno Zakonu o Agenciji za nacionalnu bezbjednost i Zakonu o tajnosti podataka mogao svojim iskazom povrijediti dužnost čuvanja državne ili službene tajne. Okrivljeni Komnenić Petar je u vezi drugih tvrdnji naveo da je crpio informacije iz zvaničnog saopštenja Srpske policije, odnosno u vezi dijela teksta u kom je naveo da Zemunski klan pod vodstvom Dušana Spasojevića od početka 2002. godine od Kalića nabavljaо velike količine heroina i da su heroin Kalićevi ljudi u turama većih od 100 kg. po cijeni od 22.000 DM po kilogramu dovozili u Beograd, gdje ga je preuzimao Dejan Milenković Bagzi, što je kako je naveo saopšteno iz Beograda, a da je srpska policija

saopštila kako je Safet Kalić glavni narkobos Srbije i Crne Gore. Okrivljeni ni nakon više odloženih glavnih pretresa nije dostavio sudu zvanično saopštenje srpske policije, na koje saopštenje se pozvao u svojoj odbrani, kojom prilikom je naveo u svojoj odbrani da trenutno nema dokument MUP-a Republike Srbije iz kog je crpio informacije, a koji dokument posjeduje Nedeljnik "Monitor", te koji dokument je imao pečat MUP-a Republike Srbije, pa s toga sud nije prihvatio ni njegovu odbranu u ovom dijelu. Sve i da je tačno da je okrivljeni u vezi dijela ovog teksta crpio informacije iz zvaničnog saopštenja MUP-a Republike Srbije, kako je to naveo u svojoj odbrani, to ga ne bi oslobodilo krivične odgovornosti u konkretnom slučaju, već bi se radilo o pronošenju nečeg neistinitog, a pronošenje znači dalje saopštavanje nečijeg uvjerenja koje se odnosi na drugo lice, a i sam okrivljeni je u nastavku spornog teksta naveo da je Safet Kalić oslobođen sumnji. U spornom tekstu je navedeno da se zna da su na Kalićevoj svadbi prije desetak godina specijalni gosti bili srpski kriminalci Dejan Milenković Bagzi i Ljubiša Buha Čume, da javna policija nije bila toliko oduševljena pojedinim Kalićević gostima koji su pretresani tokom svadbenog veselja, a privatni tužilac saslušan u svojstvu svjedoka je na glavnom pretresu negirao da je na njegovoj svadbi bio Dejan Milenković Bagzi, s tim što je naveo da je tačno da je Ljubiša Buha Čume bio na njegovoj svadbi zbog čega je sud u činjeničnom opisu krivičnog djela nakon završenog citata "...Dejan Bagzi Milenković" u zagradi naveo i ime Ljubiša Buha Čume, obzirom da je u spornom tekstu navedeno u množini da su na svadbi kao specijalni gosti bili Srpski kriminalci. U spornom tekstu je takođe za privatnog tužioca navedeno da novac ostvaren radom na benzinskim pumpama na Kuli nije plovio legalnim crnogorskim platnim prometom, koji navodi, odnosno istinitost ovih navoda nije dokazana u postupku.

Dakle, u postupku je nesumnjivo utvrđeno da su se u radnjama okrivljenog ostavarili svi bitni elementi bića krivičnog djela kleveta iz čl. 196 st. 2 i 3 u vezi st. 1 KZ CG, odnosno da je okrivljeni navodima u spornom tekstu koji su precizirani u izreci presude iznio neistinite tvrdnje koje mogu škoditi časti i ugledu privatnog tužioca, što sud cijeni po sadržini istih navoda i ovakvo iznošenje neistinitih tvrdnji je takođe po ocjeni suda objektivno moglo kod drugog stvoriti nepovoljnu i lošu predstavu za onog na kog se kleveta odnosi – konkretno za privatnog tužioca Kalić Safetu. Djelo je izvršeno putem medija, a imajući u vidu prirodu i sadržinu navoda spornog teksta, zasigurno su isti navodi mogli dovesti do teških posljedica za privatnog tužioca. Okrivljeni je u konkretnom slučaju postupao sa direktnim umišljajem, bio je svjestan da za privatnog tužioca iznosi nešto neistinito, što može škoditi časti i ugledu privanog tužioca i bio je svjestan da su neistinite tvrdnje upućene trećim licima, da to čini putem medija, pa je to i htio, a okrivljeni je bio svestan mogućnosti da ovakvim tvrdnjama

može prouzrokovati i teške posljedice za privatnog tužioca, što ga sve čini krivičnopravno odgovornim. Okrivljeni Komnenić Petar je i sam u svojoj odbrani naveo da bi za njega bilo uvredljivo da ga neko nazove narkobosom, pripadnikom Rožajskog klana, ili pripadnikom mafije. Zbog svega naprijed navedenog sud nije prihvatio navode odbrane okrivljenog, koji je negirao izvršenje krivičnog djela, cijeneći navode odbrane okrivljenog neistinitim i unaprijed svjesno sračunatim na izbjegavanje krivičnopravne odgovornosti.

Sud je odbio predlog okrivljenog da se u dokaznom postupku u svojstvu svjedoka saslušaju Darko Uskoković, bivši Ministar privrede, Filip Vujanović, Predsjednik Crne Gore, Predrag Nenezić, Ministar turizma, Veselin Veljović, Direktor Uprave policije Crne Gore, Milorad Veljović, Direktor Uprave policije Republike Srbije, nalazeći da provodjenje ovih dokaza ne bi uticalo na utvrđivanje činjeničnog stanja i vodilo bi nepotrebnom odugovlačenju postupka. Sud je takođe odbio predlog branioca okrivljenog da se u dokaznom postupku u svojstvu svjedoka sasluša Sead Sadiković, novinar monitora, takođe nalazeći da provodjenje ovog dokaza ne bi uticalo na utvrđivanje činjeničnog stanja i vodilo bi nepotrebnom odugovlačenju postupka, iz kog razloga je sud odbio i predlog branioca okrivljenog da se u dokaznom postupku provede dokaz gledanjem video snimka sa svadbe privatnog tužioca Kalić Safeta, a po ocjeni suda, gledanjem tog video snimka sud ne bi bio u mogućnosti da utvrdi o kojim licima se radi na istom snimku

Sud je prilikom odlučivanja o visini krivične sankcije imao u vidu sve okolnosti na strani okrivljenog koje su značajne za njen izbor i visinu, pa je u smislu čl 42 KZCG od olakšavajućih okolnosti na strani okrivljenog cijenio njegovu relativnu mladost i porodične prilike – otac jednog maloljetnog djeteta, a od otežavajućih okolnosti njegovu raniju osuđivanost i to presudom Osnovnog suda u Podgorici K.br. 1300/04 od 15.04.2005. godine, zbog krivičnog djela iz čl. 339 st. 3 KZ RCG, na tri mjeseca zatvora – uslovno na jednu godinu, što je utvrđeno iz izvoda iz kaznene evidencije za okrivljenog izdatog od Uprave policije PJ Nikšić br. 338 od 16.02.2009. godine. Sud je olakšavajuće okolnosti na strani okrivljenog cijenio osobito olakšavajućim u smislu čl.45 KZ CG, pa je okrivljenom ublažio kaznu ispod zakonskog minimuma, u smislu čl.45 I 46 KZ CG, osuđujući ga na novčanu kaznu u iznosu od 2.000,00 €, sud je uvjerenja da će se ovako izrečenom ublaženom kaznom, u okviru opšte svrhe izricanja krivičnih sankcija iz člana 4 st. 2 KZCG, postići posebna svrha kažnjavanja iz člana 32 KZCG da optuženi ubuduće ne vrši krivična djela. Na odluku suda o visini ove krivične sankcije, odnosno da okrivljenom ublaži novčanu kaznu nije uticala činjenica što je okrivljeni ranije osudjivan navedenom presudom a što je sud cijenio kao otežavajuću okolnost, odnosno i pored ove činjenice je sud olakšavajuće

- okolnosti na strani okrivljenog cijenio osobito olakšavajućim, a ovo imajući u vidu protek vremena od ranije osude, te vrstu krivičnog djela zbog kojeg je okrivljeni osudjen navedenom presudom i vrstu krivične sankcije koja mu je tom presudom izrečena.

Sud je okrivljenom za plaćanje izrečene novčane kazne odredio rok od 3 (tri) mjeseca po pravnosnažnosti presude, odnosno da će izrečenu novčanu kaznu platiti u roku od 3 (tri) mjeseca po pravnosnažnosti presude, s tim što je na osnovu čl.39 st.2 tačka 6 KZ CG odredio da će se izrečena novčana kazna, ukoliko okrivljeni istu ne plati u navedenom roku, zamijeniti kaznom zatvora, tako što će se za svakih započetih 25,00€ novčane kazne odrediti 1 (jedan) dan kazne zatvora, s tim što kazna zatvora ne može biti duža od 6 (šest) mjeseci.

Punomoćnik privatnog tužioca je, kako u privatnoj tužbi, tako i na glavnem pretresu u završnoj riječi, predložio da sud okrivljenom izrekne mjeru bezbjednosti – javno objavljivanje presude, koji predlog sud nije prihvatio, nalazeći da je izrečena osuda dovoljna satistakcija za oštećenog - za privatnog tužioca, a sud nalazi da će se istom osudom dovoljno uticati na okrivljenog da ubuduće ne vrši ovakva ili slična krivična djela, zbog čega je po ocjeni suda, nije neophodno izricanje ove mjere bezbjednosti.

Na osnovu čl. 200 ZKP-a, okrivljeni je obavezan da na ime troškova plati privatnom tužiocu, na ime angažovanog punomoćnika iznos od 420,00 € i to za pristup na dva odložena glavna pretresa ukupan iznos od 60,00 € i za pristup na šest održanih glavnih pretresa ukupan iznos od 360,00 €, a na ime sudskog paušala iznos od 40,00 € koji paušal je određen shodno trajanju i složenosti postupka, uz ocjenu imovinskih prilika okrivljenog.

Na osnovu izloženog, odlučeno je kao u izreci.

ZAPISNIČAR
Boričić Svetlana s.r

SUDIJA
Radulović Dijana s.r

PRAVNA POUKA:

**Protiv ove presude može se izjaviti žalba
Višem суду у Подгорици, а преко овог суда
у року од 8 дана од дана пријема писменог отправка исте.**

